

Loukkokiiri

Antrumsedes ululatus

Asemalle syöksyvä metro pitää aikamoista ulinaa. Loukkokiiri siellä nauttii vauhdin hurmasta.

Loukkokiiri on Suomessa yleinen ainoastaan Helsingissä ja Espoossa. Se nimittäin asustaa metrotunneleissa, eikä täällä päin ole metroja kuin Helsingissä ja Espoossa. Joita-kin yksilöitä elää muualla Suomessa viemäreissä.

Metronkuljettajat ovat saaneet houkutelua pullapasilla muutamia tunneleissa vipeltäneitä yksilöitä seurakseen ohjaamoon.¹ Kuljettajien mukaan loukkokiirit istuvat metrossa kuin vuoristoradassa: liike saa ne kirkumaan jännityksestä ja ilosta.

Nämä pikku otukset eivät näy metron ohjaamosta metrolaiturille. Ämminkäisbongaaajan onkin höristettävä korviaan. Loukkokiirit huutavat korkealla äänellä lähes aina, kun metro lähestyy asemaa.

Harvinaisempi merkki on viemärikaivon kansi, joka heiluu, kun sille astuu. Loukkokiirit nimittäin käyttävät kansia ovinaan ja ovat sen verran kovakouraisia, että kan-
net saattavat joskus vääntyä mutkalle.²

1. Loukkokiirit ovat ainolta ämminkäisiä, joita kerkään ihmiset näkevät säännöllisesti. Valokuvia niistäkään ei silti ole, koska ne alkavat kirkua sydäntäsiärvähti heti, jos joku ortaa niiden lähellä kameran esiin.

2. Loukkokiiri on pienestä koostaan huolimatta hyvin voimakas. Se on myös hyvin arka ja pakenee häidään kuullessaan vieräitä äämiä. Karkuun pinkoosaa se ei ehdi miettiä mitään. Tielle osuneet esteet, kuten kaivonkannet, saavat siinä rytäkässä kyytiä.

Bongauspisteet

Helsingissä ja Espoossa:

muissa kaupungeissa:

Koko

Elinalue

Loukkokiirit asustavat metrotunneleissa ja metroissa, harvinaisena myös viemäreissä.

Ravinto

Ihmisten ruoantähteet.

Ensimmäinen havainto

Gemma Hopkins
Lontoo, Iso-Britannia
huhtikuu 1964